

مایکل فلیس

طرفداران عادی ورزش هر ۴ سال یک‌بار نام او را می‌شنوند؛ با شروع رقابت‌های المپیک. هیچ ورزشکاری به اندازه او در رقابت‌های المپیک دهه گذشته درخشان ظاهر نشد. مایکل فلیس سلطان اصلی المپیک‌های ۲۰۱۲ لندن و ۲۰۱۶ ریو بود. با بدنی که انگار برای ورزش قهرمانی طراحی شده، ۱۲ مدال کسب کرد که ۹تایش طلا بود!

فلیس در اواسط دهه به دلیل تحقیقات حول محور دوپینگ از ورزش قهرمانی انصراف داد اما بعد که بی‌گناهی‌اش ثابت شد به استخر برگشت و در المپیک ریو رکورد کسب مدال را جابه‌جا کرد. مایکل در ریو و در سن ۳۱ سالگی تبدیل به پیرترین شناگری شد که در تاریخ المپیک در رشته شنا به مدال طلا رسیده. او همچنین تبدیل به اولین شناگری شد که در ۱۲ سال و ۴ دوره متفاوت المپیک در ماده‌های انفرادی به مدال طلا می‌رسد.

شناگر آمریکایی در تابستان سال آینده هم فرصت این را دارد که دوباره در المپیک بدرخشد و نامش را در دهه آتی هم جاودانه کند. او در کل ۲۳ مدال طلای المپیک را کسب کرده که از کل مدال‌های بسیاری از کشورهای کوچک و حتی متوسط دنیا بیشتر است! ۱۳ مدال از این ۲۳ طلا در ماده‌های انفرادی به دست آمده و فلیس را در جایگاهی دست‌نیافتنی قرار داده.

فلیس مرد شماره یک ورزش‌های آبی در دهه گذشته بود. مردی که نامش تا ابد در تاریخ المپیک باقی خواهد ماند.

سن: ۳۴
شناگر

یوسین بولت

عنوان «سریع‌ترین مرد زنده جهان» یکی از ویژه‌ترین عناوین ورزشی در بین تمام رشته‌هاست. عنوانی که بسیار سخت به دست می‌آید و دارنده‌اش را در جایگاهی فراتر از یک ورزشکار قرار می‌دهد. در جایگاه یک ابرقهرمان.

یوسین بولت برای سه دوره متوالی المپیک این عنوان را در دستان خودش نگه داشت. او در دهه‌ای که گذشت ثابت کرد هیچکس نمی‌تواند سریع‌تر از او بدود.

دونده جامائیکایی مدال‌های دوی صدمتر، دوی ۲۰۰ متر و ۴ در صد متر امدادی را در سال‌های ۲۰۱۲ و ۲۰۱۶ به خانه آورد. هیچ دونده‌ای در تاریخ به گرد پای او نرسیده. بولت در مجموع ۸ مدال طلای المپیک دارد و ۱۱ مدال طلای قهرمانی جهان. صدمتر را زیر ۱۰ ثانیه (۹/۵۸) دویده و ۲۰۰ متر را زیر ۲۰ ثانیه (۱۹/۹) که هر دو رکورد جهان به حساب می‌آیند. تصویر لیخند او قبل از رسیدن به خط پایان در مرحله نیمه نهایی دوی ۱۰۰ متر رقابت‌های المپیک ریو، در حالی که به رقبای پشت سرش نگاه می‌کند، یکی از به یادماندنی‌ترین سکانس‌های ورزش در دهه اخیر است.

سن: ۳۳
دونده

کریستیانورونالدو

نمونه کامل یک بازیکن بااستعداد است که دست از تمرین و ممارست بر نمی‌دارد. فوتبالیستی بی‌همتا برای الگو گرفتن. تمرین، تمرین و تمرین از او یک بازیکن فوق‌العاده سریع و کاملاً قدرتمند ساخته که با پای راست و چپ و ضربه سر توپ‌ها را به تور دروازه می‌چسباند. پای راست رونالدو مانند موتور تراکتور قوی است و پرش‌هایش مثال ندارد. او آنقدر در دو ده گذشته درخشان بوده که نامش در کنار مسی در بین برترین بازیکنان تاریخ فوتبال قرار بگیرد. اگر در شروع دهه به او کریستیانو رونالدو می‌گفتند و رونالدوی واقعی یا اوريجینال را رونالدوی برزیلی می‌دانستند، حالا دیگر جست‌وجوی کلمه رونالدو در اینترنت شما را اول به یک نفر می‌رساند؛ رونالدوی پرتغالی. او حالا رونالدوی اوريجینال است و در ۱۰ سال گذشته موفق شده ۴ بار توپ طلای فوتبال را از آن خود کند. کریستیانو در ابتدای دهه در یک انتقال پر سروصدا از منچستر به مادرید رفت و تبدیل به ستاره اول کلهکشانی‌ها شد. دوران حضور او در رئال با ۲ قهرمانی در لالیگا و ۴ قهرمانی در لیگ قهرمانان همراه بود. او سه بار هم با سفیدهای اسپانیایی جام باشگاه‌های جهان را بالای سر برد. در اواخر دهه هم از مادرید به تورین سفر کرد تا پیراهن یوونتوس را بپوشد. اولین سال حضور او با قهرمانی مجدد یووه در سری‌آ همراه بود. رونالدو برخلاف مسی، در دهه گذشته در رده ملی هم به افتخارات قابل توجهی دست یافت؛ از جمله تجربه قهرمانی در یورو ۲۰۱۶ که در عین ناباوری به پرتغال رسید.

سن: ۳۴
فوتبالیست

نواک جوکوویچ

دهه اخیر برای او پر از پستی و بلندی بود. بلندی‌هایی که بعضاً تبدیل به مرتفع‌ترین قله‌های تاریخ ورزش تنیس شدند. در سال ۲۰۱۵ جوکوویچ به طور کامل بر رقبای مسن‌ترش یعنی نادال و فدرر سلطه پیدا کرد. او در آن سال ۳ گرنداسلم را برد و ۱۱ قهرمانی حیرت‌آور دیگر هم در سایر مسابقات کسب کرد. در سال ۲۰۱۷ به دره پرت شد و در سال ۲۰۱۸ دوباره به نزدیکی‌های قله رسید؛ با بردن ۲ گرنداسلم و صدرنشینی دوباره در جدول رنکینگ تنیس.

سال پایانی دهه هم برای او خوش‌یمن بود. رقابت‌های آزاد استرالیا را برد و در ویمبلدون و طی یک دوئل جانانه راجر فدرر را در فینال شکست داد. سختکوش‌ترین تنیسور فعلی دنیا ۸ جام از ۲۰ گرنداسلم آخری که برگزار شده است را برده و شانس این را دارد که در دهه پیش رو، رکورد فدرر از این حیث را جابه‌جا کند.

سن: ۳۲
تنیسور

رافائل نادال

پادشاه رس در دهه‌ای که گذشت هم سلطان مطلق رولان‌گاروس بود. او ۸ قهرمانی از مجموع ۱۰ قهرمانی اوپن فرانسه در ۱۰ سال گذشته را برای خودش کرد. اتفاقی که ۴ بار هم در بین سال‌های ۲۰۰۵ تا ۲۰۰۸ برایش رخ داده بود. رکوردهایی که او جابه‌جا کرده بی‌نظیر هستند؛ ۱۲ قهرمانی در یک گرنداسلم خاص (فرانسه)، ۱۰ سال پیایی قهرمانی در دست‌کم یکی از گرنداسلم‌ها (۲۰۰۵ تا ۲۰۱۴)، قهرمانی در سه گرنداسلم از مجموع ۴ گرنداسلم در تقویم سالانه مسابقات (۲۰۱۰) و تکرار کردن ۳ قهرمانی پشت‌سرهم در یک گرنداسلم برای ۳ مرتبه. نادال که حالا ۳۳ سال دارد در حالی پا به سال ۲۰۲۰ می‌گذارد که در هر ۴ گرنداسلم اخیر فینالیست بوده و رقابت‌های آزاد فرانسه و آمریکا را بالای سر برده. او می‌تواند همچنان ستاره دهه بعدی دنیای ورزش هم باشد.

سن: ۳۳
تنیسور

لوئیز هملتون

نیمی از قهرمانی‌های یک دهه اخیر فرمول یک به او رسیده. ۵ قهرمانی که سه تایش در همین سه سال اخیر به دست آمده. او سلطان پیست دهه‌ای بود که گذشت. هملتون وقتی وارد سال ۲۰۱۰ شد تنها یک بار فرمول یک را برده بود اما در پایان سال ۲۰۱۹، فقط یک قهرمانی تا رسیدن به رکورد مایکل شوماخر افسانه‌ای فاصله دارد. راننده انگلیسی با کسب ۸۴ پیروزی در مسابقات جایزه بزرگ و کسب ۱۵۱ سکو، در رده دوم برترین راننده‌های تاریخ قرار دارد. هملتون هم‌اکنون رکورددار بیشترین امتیاز دوران حرفه‌ای (۳۴۳۱)، بیشترین پیروزی تعیین خط (۸۸)، بیشترین گرنداسلم در طول یک فصل (۳) و کسب بیشترین امتیاز در طول یک فصل (۴۱۳) است.

انتقال سال ۲۰۱۳ هملتون به مرسدس یکی از موفق‌ترین انتقال‌های تاریخ فرمول یک بود و باعث شد تسلط تیم آلمانی بر مسابقات بیشتر از گذشته شود.

هملتون از سال ۲۰۰۷ که وارد رقابت‌های فرمول یک شد، هرگز در پایان فصل رتبه‌ای بدتر از پنجمی کسب نکرده و از همان ابتدا ثابت کرد که می‌خواهد نامش را در تاریخ ثبت کند. اتفاقی که عاقبت در دهه گذشته رخ داد.

سن: ۳۴
راننده

فلوید می‌ودر

سائول آوارز و مانی پاکیاتو هم می‌توانستند در این لیست باشند اما می‌ودر چیزی داشت که آنها نداشتند؛ درصد پیروزی‌های بالاتر.

می‌ودر مانند رقبایش فعال نبود اما نتایجش درخشان‌تر بود و بر آلوراز و پاکیاتو و البته سایرین سایه انداخته بود. او در مسابقات به ندرت به مشکل بر می‌خورد و یکی از چشمگیرترین سوابق مثبت و منفی (ضرباتی که می‌زند در مقابل ضرباتی که می‌خورد) را ثبت کرد. فلوید در حالی که از رقبیش مشتی نمی‌خورد، هنر ضربه زدن را به کمال می‌رساند.

می‌ودر در دهه اخیر فقط ۱۰ بار مبارزه کرد که ۸ تایش با قهرمانی جهان همراه بود. او هیچ‌کدام از این رقابت‌ها را به رقیب واگذار نکرد و عاقبت در سال ۲۰۱۷ بعد از شکست دادن کنور مک‌گرگور برای همیشه از دنیای مشت‌زنی خداحافظی کرد. می‌ودر در کل دوران حرفه‌ای‌اش ۵۰ بار با رقبا رقابت کرد و دستش در هر ۵۰ رقابت به عنوان فرد پیروز بالا رفت.

او در دهه اخیر یک میلیارد دلار در آمد کسب کرد تا نشان دهد لقب «پول» کاملاً شایسته‌اش است.

سن: ۴۲
مشتزن

کوین دورانت

در دهه اخیر کوین دورانت همیشه برای کسب بهترین بازیکن میدان جنگیده است. ورزشکار ۳۱ ساله با تیم گلندن استی‌توریزز دوبار NBA را برد و دو بار بهترین بازیکن رقابت‌های فینال مسابقات شد (هر دو افتخار در فصول ۲۰۱۷ و ۲۰۱۸ به دست آمدند). او از سال ۲۰۱۰ همواره در تیم منتخب آل‌استار حضور داشت و برای ۴ فصل امتیازآورترین بازیکن فصل شد. در سال ۲۰۱۳ دورانت به باشگاه ۹۰-۴۰-۵۰ پیوست. باشگاه آماری‌ای که فقط ۹ عضو دارد و افرادی می‌توانند وارد آن شوند که ۵۰ درصد پرتاب‌های دوامتیازی، ۴۰درصد پرتاب‌های سه‌امتیازی و ۹۰درصد پرتاب‌های آزادشان تبدیل به گل شده باشد. در سال ۲۰۱۴ دورانت باارزش‌ترین بازیکن کل مسابقات شد و در دو المپیک دهه یعنی لندن ۲۰۱۲ و ریو ۲۰۱۶ گردن‌آویز طلای مسابقات را همراه با تیم ملی آمریکا برای خود کرد.

سن: ۳۱
بسکتبالیست